

Quránen og den moderne videnskab

Dr. Maurice Bucaille

القرآن والعلم الحديث

باللغة الدانمركية

تأليف: موريس بوكاي

INTERNATIONAL ISLAMIC PUBLISHING HOUSE

QURÁNEN
OG
DEN MODERNE VIDENSKAB

Dr. Maurice Bucaille

INTERNATIONAL ISLAMIC
PUBLISHING HOUSE

All Rights Reserved
1416 - 1995

ISBN 9960 - 672 - 06 - 9

الدار العالمية للكتاب الإسلامي

نشر وتوزيع الكتاب والشريط الإسلامي بـ سبعين لغة

الإدارة العامة: ص. ب. ٥٥١٩٥ - الرياض ١١٥٣٤

هاتف ٤٦٥٠٨١٨ - ٤٦٤٧٢١٢ - فاكس ٤٦٣٤٨٩

المكتبات: الرياض ٤٦٢٩٣٤٧ - ١ / جدة ٦٨٧٣٧٥٢ - ٢ / الخبر ٨٩٤٥٨٢١ - ٣

INTERNATIONAL ISLAMIC PUBLISHING HOUSE
I. I. P. H.

Publishing And Distributing Islamic Books And Tapes in 70 Languages

HEAD OFFICE: P.O. Box 55195 - Riyadh 11534 - Saudi Arabia

Tel: (966-1) 4650818-4647213 - Fax: 4633489

BOOK SHOPS: Riyadh 1 4629347/Jeddah 2 6673752/Khobar 3 8945821

بسم الله الرحمن الرحيم

القرآن والعلم الحديث

باللغة الدانمركية

تأليف: موريس بوكاي

I Allah's den Nådige og mest Barmhjertiges navn.

INTRODUKTION

Dr. Maurice Bucaille er en fremragende fransk kirurg, videnskabsmand og forfatter af bogen " BIBLEN, QURÁNEN og VIDENSKABEN " der indeholder resultatet af forskning i de Jødisk-Kristne åbenbaringer og Quránen. Et unikt bidrag til religions videnskaberne og til videnskaben generelt.

Som kirurg og videnskabsmand blev Dr. Bucaille udvalgt til at restaurere og balsamere farao Merneptah's mumie. Under et senere besøg i Saudi Arabien blev Dr. Bucaille vist nogle vers i Quránen hvor Allah siger at farao's døde krop vil blive bevaret, som et tegn for alle tider.

For en kristen videnskabsmand med et grundigt kendskab til Biblens version af historien om faraonen der drukner i forsøget på at fange profeten Moses, blev Dr. Bucaille overrasket over at erfare at den hellige Qurán havde specifikke forudsigelser om bevaringen af farao Merneptah.

Denne opdagelse førte til, at Dr. Bucaille begyndte at studere Quránen, efter først at have lært sig Arabisk. Dr. Bucaille konkluderede, efter grundigt at have studeret, de hellige skrifter, at de videnskabelige fænomener der omtales i Quránen er fuldstændige i harmoni med den moderne videnskab, hvorimod de videnskabelige fænomener der omtales i Biblen ofte er videnskabeligt uacceptable.

Denne lille pjece, som er et transskription af et foredrag som Dr. Bucaille holdt på Commonwealth Institute, London, har som mål at oplyse om Islam, til gavn for os alle.

QURÁNEN OG DEN MODERNE VIDENSKAB

Den 9 november 1976 blev der på Det Franske Lægevidenskabelige Akademi holdt et usædvanligt foredrag, titlen var " Fysiologiske og Embryologiske data i Quránen ".

Foredraget var en præsentation af mit studie i Quránen vedrørende fysiologi og forplantning. Blandt mine forskellige grunde til at begynde et studie af et sådant omfang var, at vort kendskab til disse discipliner, ikke kan forklare hvordan en tekst fra den tid kan indeholde ideer som først er blevet videnskabeligt bekræftet i vor tid.

Der findes ikke noget menneskeligt værk fra før vor tid, der indeholder fremstillinger, der er så langt foran sin tid, som de vi kan sammenligne med i Quránen.

I tillæg kan det nævnes at et studie af lignende data i Biblen (det gamle testamente og evangelierne) forekom attraktivt jeg nævner dette for at vise hvordan dette projekt blev formet af en konfrontation mellem moderne kundskab/videnskab og visse passager i de monoteistiske religioners hellige skrifter. Resultatet af mine studier blev publiceret som bog under titlen, "Biblen, Quránen og Videnskaben", første franske udgave 1976 (Seglers, Paris). Bogen er senere udgivet på engelsk og arabisk.

Det kommer, for nogle, sikkert som en overraskelse, at erfare at religion og videnskab bliver betragtet som tvillinge søstre af Islam og at de i dag på, et tidspunkt hvor videnskaben har taget store skridt fremad, fortsætter med at være associerede og at der bruges moderne videnskabelige data til bedre at forstå Quránens tekster. I et århundrede hvor videnskabelige opdagelser har givet dødsstødet til mange religiøse opfattelser, er det præcist de resultater, som videnskaben har nået frem til, der i en objektiv eksamination af den Islamiske åbenbaring har understreget den overnaturlige karakter af åbenbaringen.

Når alt er sagt og gjort så inspirerer videnskabelig forskning, på trods af almindelig opfattelse, til fortsatte refleksioner over Guds eksistens.

Når vi spørger, uden forudfattede meninger om de metafysiske betydninger, der kan uddrages af den videnskabelige viden, som for eksempel forståelsen af mikrokosmos eller eksistentielle problemstillinger, så finder vi mange grunde til at tænke over årsagen til vor eksistens. Når vi reflekterer over den bemærkelsesværdige organisation der kontrollerer fødselen og opretholdelsen af livet, bliver det hurtigt klart, at sandsynligheden for, at vi skylder chancen æren for livet er helt illusorisk.

Visse opfattelser bliver mere og mere uacceptable, som for eksempel den opfattelse, som en fransk modtager af Nobel prisen i medicin havde, der forsøgte at overbevise folk om at livet var selvskabt af tilfældige omstændigheder under indflydelse af udefra kommende, simple, kemiske forbindelser. På den baggrund hævdes det at levende organismer opstod og at disse senere førte til det bemærkelsesværdige kompleks der kaldes menneske.

For mig ser det ud, som om, at udviklingen i de videnskabelige opfattelser af de fantastisk komplekse sammenhænge i de højere skabninger giver stærke argumenter for den modsatte teori, med andre ord, eksistensen af en ekstraordinær metodisk organisation præsiderende over de usædvanlige arrangementer af livs-fænomenerne.

I mange dele af bogen, fører Qur'ānen, læseren, i simple ord til den slags generelle erkendelser, mens der i andre dele af bogen findes mere præcise data der beskriver facts erkendt af den moderne videnskab, tilstedeværelsen af disse data har skabt en magnetisk tiltrækning for mange videnskabsmænd til dybere studier af Qur'ānen.

LEKSIKALSK VIDEN NØDVENDIG FOR AT FORSTÅ QURÁEN

I mange århundreder var det ikke muligt for mennesket, fuldt ud, at studere Quránens vers, fordi den nødvendige baggrundsviden endnu ikke var tilgængelig. Det er først i dag, med nutidens kundskaber, at utallige vers i Quránen omhandlende naturlige fænomener er blevet mere forståelige. Jeg vil gå så vidt, som at sige, at i det 20 århundrede, med dets sektionsopdelte forskning og med den hastigt øgende viden, er det ikke blevet lettere for videnskabsmanden, at forstå det han læser i Quránen, uden at have adgang til den relevante forskning. Dette betyder, at for at forstå sådanne vers i Quránen er det bydende nødvendigt at have en leksikalisk viden, med hvilket jeg mener, en viden omfattende mange discipliner.

Jeg bruger ordet videnskab i betydningen, etableret empirisk kundskab. Og jeg inkluderer ikke teorier, som for en tid bruges til at forklare forskellige fænomener, kun for at blive forkastet senere til fordel for nye forklaringer der er blevet sandsynlige grundet videnskabelig forskning. Jeg ønsker, i denne sammenhæng, fundamentalt set, kun at beskæftige mig med sammenligninger mellem forklaringer i Quránen og den viden hvorom det ikke formodes, at nye diskussioner vil blive rejst. Når jeg introducer videnskabelige oplysninger som ikke er 100 % etablerede, vil jeg selvkært gøre opmærksom på det.

Der findes eksempler på forklaringer i Quránen, som endnu ikke er bekræftet af den moderne videnskab. Jeg vil referere til disse ved redegøre for de beviser der leder videnskabsmændene til den opfattelse, at de er sandsynlige. Et eksempel på det, er et vers i Quránen der siger at alt liv har sin oprindelse i vand, en andet vers oplyser os om at der i universet findes andre kloder lig vor klode.

Disse videnskabelige overvejelser bør ikke føre til at vi glemmer at Quránen er og forbliver en religiøs bog, *par excellence*, vi kan ikke forvente at den har et videnskabeligt formål, *per se*. Overalt i Quránen hvor

mennesket bliver inviteret til at reflektere over skabelsen og de utallige naturlige fænomener, vi kan observere, er grunden at demonstrere den guddommelige almagt.

Det faktum at vi i disse refleksioner kan finde allusioner til data som har forbindelse til videnskabelig kundskab er endnu en af Guds mange gaver, hvis værdi lyser klart i en tid hvor videnskabelig baseret materialistisk ateisme søger at vinde kontrol med den omkostning at troen på Gud bliver mindre.

Jeg har gennemgående i min forskning forsøgt at være objektiv. Og jeg tror at jeg har haft succes med at nærme mig studiet af Quránen med den samme objektivitet som en læge udviser når han åbner journalen til en ny patient, med andre ord, ved systematisk at konfrontere alle de symptomer han kan finde, kan lægen stille en diagnose.

Jeg må tilstå at det bestemt ikke var en tro på Islam der ledte mig, kun en simpel forskning efter sandheden. Det er den måde jeg ser det på i dag. Det skyldtes hovedsageligt fakta, som da jeg havde afsluttet min forskning førte til, at jeg nu opfattede Quránen, som en tekst åbenbaret til en profet.

Vi skal eksaminere udtalelser i Quránen, som i dag opfattes, som en fortegnelse over videnskabelige sandheder, men som vi tidligere kun i begrænset omfang havde mulighed for at forstå. Hvordan er det muligt at forestille sig, at teksten efterfølgende kunne ændres, disse obskure passager, spredt flere steder i Quránen har netop kunnet undgå forandringer på grund af deres spredte placering, den mindste ændring af teksten ville automatisk have ødelagt de usædvanlige sammenhænge der karakteriserer teksterne og have afholdt os fra at etablere deres overensstemmelse med moderne kundskab. Tilstedeværelsen af disse udtalelser, spredt i Quránen virker på den uhildede observatør som et pålidelighedsstempel.

Quránen er en prædiken der blev åbenbaret til profeten Muhammad i løbet af en periode på 23 år, åbenbaringen kan deles i to næsten lige store perioder på hver sin side af Hijira, immigrationen til Medina. Det virker i det lys sandsynligt at videnskabelige refleksioner er spredt i Quránen. I forløbet af et studie, som det jeg har gennemført har det været nødvendigt at gruppere i forhold til emner og at samle dem i henhold til kapitler, sura.

Hvilke kriterier kan bruges til klassifikation af de forskellige emner ? Jeg har ikke i Quránen fundet indikationer der viser hvordan, i stedet har jeg valgt at præsentere emnerne efter mit eget valg.

Det forekommer indlysende at det første emne bør være skabelsen. Her er det muligt at sammenligne versene omhandlende dette emne med de generelle ideer vedrørende skabelsen af universet der er fremherskende i dag. Efterfølgende har jeg opdelt versene under følgende generelle overskrifter : Astronomi, jorden, dyre- og planteriget, mennesket og den menneskelige forplantning, dette sidste emne er i Quránen tildelt en meget betydningsfuld placering, til disse generelle overskrifter har det været muligt at føje underrubrikker.

Derudover mener jeg at det er interessant at sammenligne Biblen og Quránen ud fra moderne viden, dette har jeg gjort under overskrifterne Skabelsen, Syndfloden og Jødernes udvandring.

SKABELSEN AF UNIVERSET

Lad os først undersøge skabelsen som beskrevet i Quránen.

En meget vigtig generel idé fremkommer, forskellen mellem Biblens overlevering og Quránens. Denne idé modsiger de paralleler, som tit og ofte, og forkert, ses brugt af vestlige forfattere til at understrege lighederne mellem de to tekster.

Når vi taler om skabelsen eller om andre emner findes der i vesten en stærk tendens til at hævde at Muhammad har kopieret de generelle linier fra Biblen. Det er i dag muligt at sammenligne skabelsens seks dage som beskrevet i Biblen, plus en ekstra hviledag på Guds sabbat, med dette vers fra sura *Al A'raf* (7:54).

Din Herre er Allah, han er den, som skabte Himlene og Jorden på seks dage.

Det er vigtigt at pointere med det samme, at moderne kommentatorer oversætter *ayyam* til "dage" i betydelsen af "en lang periode" eller til "tider", i modsætning til perioder af 24 timer.

Det forekommer at være af fundamental vigtighed, at i modsætning til den overlevering der findes i Biblen giver Quránen ikke en sekvens af skabelsen af Jorden og Himlene, den referer både til Himlene og Jorden og til Jorden og Himlene, når den beskæftiger sig med skabelsen generelt som i dette vers fra sura *Taha* (20:4).

En åbenbaring fra Ham der skabte Jorden og Himlene.

Det er sikkert at vi må tage til efterretning, at Quránen beskriver den celestiale og terrestiale evolution som sideløbende. Der forekommer fundamentale data omhandlende eksistensen af en oprindelig gasagtig masse (*dukhan*) hvis elementer først fusionerede (*ratq*) senere separerede (*fatq*). Denne viden kommer til udtryk i sura *Fussilat* (41:11)

Og Gud vendte sig mod Himlen da den var en røg.

Dette bliver beskrevet på følgende måde i sura *Al Anbiya'* (21:30).

Kan de der ikke tror, ikke se, at Himlene og Jorden var ét, og at vi splittede dem sonder ?

Denne sønderdeling resulterede i formeringen af mange verdener, en fremstilling der forekommer igen og igen i Quránen, efter at det er omtalt første gang i første vers af den første sura *Al Fatiha* (1:1).

Pris Gud, Herren over verdenerne.

Dette er altsammen i perfekt overensstemmelse med de moderne ideer om eksistensen af den primære nebula og den sekundære separation af elementerne der havde formet den oprindelige masse. Denne separation resulterede i formeringen af galakserne, og senere da disse delte sig, til stjernerne fra hvilke planeterne blev født.

Quránen refererer også til en skabelse imellem Himlene og Jorden, som det tydeligt fremgår af sura *Al Furqan* (25:59).

Gud alene, er den der har skabt Himlene og Jorden og alt der findes imellem dem.

Quránens beskrivelse af denne mellem-skabelse harmonerer med opdagelsen af en slags broer af masse, der eksisterer udenfor organiserede astronomiske systemer.

Denne fremstilling viser unægtelig hvordan moderne data og fremstillinger i Quránen stemmer overens på mange punkter. Vi er langt fra Biblens tekst med sine successive faser der er videnskabeligt uacceptable, specielt placeringen af jordens skabelse (på den 3 dag), førend skabelsen af Himlene (på den 4 dag), når det i dag er erkendt at vor planet stammer fra sin egen stjerne, solen.

Under disse omstændigheder, hvordan kan vi så forestille os, at en mand der fik sin inspiration fra Biblen kunne have været forfatteren til Quránen, og af sig selv have korrigeret Biblens tekst og formuleret et generelt koncept vedrørende formeringen af universet, når dette koncept først blev formuleret århundreder efter hans død ?.

ASTRONOMI - LYS OG BEVÆGELSE

Lad os kigge på Astronomien.

Når jeg af og til beskriver astronomiske detaljer i Quránen for europæere, er det usædvanligt hvis ikke en eller anden opponerer, at der intet specielt er ved dette, da Araberne gjorde mange vigtige opdagelser på dette område, lang tid førend europæerne.

Dette er faktisk en enestående misforståelse der grunder i manglende kendskab til historiske data. For det første, blev videnskaben i de arabiske lande først udviklet længe efter at Quránen var åbenbaret, for det andet, at den videnskabelige kundskab der var tilgængelig, på højdepunktet af den Islamske civilisation ikke ville have hjulpet et menneske til at skrive om Himlene, på nogen måde sammenlignelig, med de beskrivelser der forekommer i Quránen.

Igen, emnet er så stort, at det kun er muligt at beskrive et omrids.

Biblen omtaler solen og månen som to lysende legemer kun forskellige i størrelse, Quránen derimod differencerer imellem dem ved at anvende tilnavne som, lys (*nur*) om månen, fakkelt (*siraj*) om solen, den første et ubevægeligt legeme reflekterede lys, den anden en ikke jordisk formering i en tilstand af permanent forbrænding, en kilde til lys og varme.

Ordet stjerne (*najm*) er ledsaget af yderligere et kvalificerende ord (*thakib*), der indicerer at stjernen brænder, samt fortærer sig selv, alt imens den rejser igennem nattens skygger.

I Quránen beskrives planeterne (*karakah*), som ikke jordiske formeringer, reflekterende men ikke lys- producerende som solen. I dag er det kendt hvordan den himmelske organisation bliver afbalanceret af stjernerne, i faste kredsløb og tyngdekraften i forhold til deres masse og fart, hver og en i sin egen bane. Er dette ikke hvad Quránen beskriver på en måde der først er blevet fuldt forståeligt i vor tid, når Gud taler om denne fantasiske balance, i sura *Al Anbiya* ' (21:33).

Gud er den, der alene, skabte natten, dagen, Solen og Månen. Hver og én, i sin bane med sin egen bevægelse.

Det arabiske ord der beskriver denne bevægelse er verbet *sabaha*, (*yasbahun*) ordet betyder den bevægelse der kommer fra ethvert legeme der bevæger sig, det kan være benene der bevæger sig, mens man løber hen over jorden, eller det at svømme i vandet. Når det drejer sig om et himmelsk legeme bliver man tvunget til at oversætte ordet i dets oprindelige betydning, at rejse med sin egen volition (kraft/bevægelse).

Beskrivelsen af dagen og natten ville være helt almindelig hvis ikke det var for det faktum, at i Quránen bliver de beskrevet på en måde, der i dag har stor betydning, *karawara*, verbet der bruges i sura *Al Zumar* (39:5) til at beskrive hvordan natten svøber sig omkring dagen og hvordan dagen svøber sig omkring natten på samme måde, som en turban bliver svøbt om hovedet. Dette er en fuldgyldig sammenligning, dog var de nødvendige astronomiske data, nødvendige for denne indsigt, ikke kendte på den tid Quránen blev åbenbaret.

Udviklingen af himlene og beskrivelsen af solens placering er også beskrevet, disse er i overensstemmelse med detaljerede moderne ideer. Det virker også som om, at Quránen hentyder til universets ekspansion. Om erobringen af universet, der startede med menneskets ankomst til månen, takket være den bemærkelsesværdige teknologiske fremgang, siger Quránen følgende i sura *Al Rahman* (55:33).

O forsamling af jinn og mennesker, hvis i kan trænge ind i himlens og jordens regioner så gør det, i vil ikke trænge noget sted hen uden (min) kraft/magt (tilladelse).

Denne magt kommer fra den Almægtige og emnet for hele suraen er en invitation til at realisere Guds godgørehed.

JORDEN

Lad os vende tilbage til jorden.

Vi skal eksaminere dette vers fra sura *Al Zumar* (39:21).

Har i ikke set hvordan Allah sender vand ned fra skyen og fører det ned til undergrunden? hvorefter han lader afgrøder i forskellige kulører gro frem.

Sådanne forestillinger forekommer ganske naturlige i dag, men vi må ikke glemme, at de ikke var almindelige før i tiden. Det var ikke førend det sekstende århundrede at Bernard Palissy beskrev vandets cyklus. Før havde man en teori, der beskriver hvordan vandet i oceanerne under indflydelse af vinden bliver forceret ind i jordens indre, hvorefter vandet bliver ført tilbage til oceanerne igen via en stor afgrund vi siden Plato's tid har kaldt Tartarus.

I det syttende århundrede støttede en stor tænker som Decartes disse teorier, ja selv i det nittende århundrede var der fortalere for Aristoteles teori, i henhold til hvilken, vand blev kondenseret i kolde bjerghuler og siden skabte underjordiske søer, hvorfra vandet blev ledt frem til kilderne. I dag ved vi at det er infiltreringen af regnvand der er grunden til dette.

Hvis vi sammenligner data der forekommer i adskillige Qur'an vers om emnet, med moderne hydrologiske data, kan man ikke undgå at observere den bemærkelsesværdige overensstemmelse mellem de to.

Geologisk er fænomenet, foldning, der skabte bjergkæderne, et faktum som først fornyligt er erkendt. Det samme er sandt om jordens overflade der kan sammenlignes med en stor skal, hvor de dybere liggende lag er varme, flydende og ugæstfri for de livsformer vi indtil nu kender. I dag er det erkendt at bjergenes stabilitet skyldes fænomenet foldning, idet det er disse folde der forankrer bjergene i undergrunden.

Lad os sammenligne de moderne ideer med et vers blandt mange i Quránen omhandlende dette emne fra sura *Al Naba* ' (78:6-7).

Har vi ikke skabt jorden som en seng med bjergene som pæle ?

Pælene *arwatad*, der drives ned i jorden, kan sammenlignes med de pløkke der bruges til forankre et telt, svarer til de dybe formeringer der udgør de geologiske folde.

Her, som i de andre emner kan den objektive læser ikke undgå at bemærke, at der ikke forekommer modsigelser med den moderne videnskab.

Men mere end noget blev jeg rystet af bemærkninger i Quránen omhandlende levende ting, både i dyre- og planteriget specielt i forhold til forplantningen.

Det er nødvendigt atter engang at understrege det faktum at det kun er i moderne tid at videnskabens fremgang har gjort indholdet af sådanne vers forståelige for os. Andre vers er mere forståelige, men skjuler væsentlige biologiske informationer. Sådanne oplysninger forekommer i sura *Al Anbiya* (21:30).

Og vi bragte alt liv ud af vand, vil I så tro ?

Dette er en bekræftelse af den moderne teori, om at oprindelsen til alt liv er akvatisk.

Den botaniske viden var på Muhammad's tid ikke i noget land så fremskreden at man kunne etablere, som en regel, at planter både har mandlige og kvindelige dele. Alligevel kan vi læse i sura *Taha* (20:53).

Det er Gud alene, der har sendt vand ned fra skyen og derved bragt frem, par af planter, alle forskellige fra hverandre.

I dag ved vi at frugter kommer fra planter med seksuelle kendetegn, selv når frugterne stammer fra ubefrugtede blomster som for eksempel fra bananer, i sura *Al Rad* (13:3) læser vi :

Og han skabte frugter af enhver slags i par, to og to.

Refleksionerne over forplantningen i dyreriget er kædet sammen med den menneskelige forplantning.

Vedrørende fysiologi findes der et vers, som for mig forekommer ekstremt vigtigt. Et tusind år før opdagelsen af blodets cirkulation og omkring tretten hundrede år førend vi forstod, at der fra tarmen sendes substanser, udvundet fra tarmindeholdet, ind i blodstrømmen for at sikre organerne tilstrækkelig ernæring.

Et vers i Quráan beskriver kilden til mælkens bestanddele i overensstemmelse med disse opfattelser. For at forstå dette vers er det nødvendigt at kende de kemiske reaktioner der forekommer i tarmen og at der derfra sendes substanser, udvundet af føde-emnerne, med blodet via et komplekst system, af og til via leveren, afhængigt af den kemiske opbygning, til kroppens organer. Her iblandt til de mælke-producerende brystkirtler.

Det er vigtigt at forstå dette koncept hvis vi skal forstå det følgende vers fra sura *Al Nahl* (16:66)

I sandhed, hos kvæget findes en lærdom for jer. Vi giver jer en drik, fra indersiden af deres kroppe, der stammer fra en forbindelse indgået mellem indeholdet af tarmen og blodet, mælk rent og velgørende, for den der drikker den.

SKABELSEN AF MENNESKET

I Quránen fører emnet, den menneskelige forplantning til en mængde erklæringer der udfordrer de embryologer, der søger en menneskelig forklaring til dem. Det var først efter dannelsen af de grundlæggende videnskaber at vor viden om biologi blev så omfattende, og i særdeleshed efter opfindelsen af mikroskopet, at vi blev istand til at forstå sådanne vers.

Det var ikke muligt for mennesket i det syvende århundrede at udtrykke ideer af denne art. Og der er intet der indikerer at mennesker i mellem-østen og Arabien vidste mere om disse emner end mennesker i Europa eller i andre dele af verden.

I dag findes der mange muslimer med grundigt kendskab til Quránen og til naturvidenskaberne, der har indset lighederne mellem versene i Quránen der omhandler forplantningen og den videnskabeligt baserede kundskab.

Jeg vil altid huske en kommentar af en atten årig muslim opvokset i Saudi Arabien, der som respons til en reference om den menneskelige forplantning i Quránen sagde; " Denne bog giver de væsentlige svar om emnet, da jeg gik i skole blev Quránen brugt til at forklare hvordan børn blev født, dine bøger om seksuel oplysning kommer lidt sent ".

Det er om dette punkt i særdeleshed, at en sammenligning mellem de opfattelser, aktuelle på Quránen's tid, fulde af myter og overtro, indholdet af Quránen samt den moderne videnskab bliver virkelig spændende, en sammenligning der efterlader os overraskede over sammenhængen mellem videnskaben og Quránen og manglen på enhver reference i Quránen til de misforståede ideer der var fremherskende på den tid.

Lad os isolere, ud fra alle disse vers, præcise ideer vedrørende kompleksiteten af den frugtbare væske, sæden og det faktum at kun en ganske lille mængde er nødvendig for at sikre befrugtning, kvintessensen, kan hvis man vil, udtrykkes med det arabiske ord *sulala*.

Indplanteringen af ægget i de kvindelige kønsorganer bliver præcist beskrevet i flere vers med ordet *Alaq*, der også er titlen på den sura (96:2) ordet forekommer i,

Gud skabte mennesket fra noget der hænger ved.

Jeg mener ikke at der findes nogen anden acceptabel oversættelse af ordet *Alaq* end at bruge ordet i dets oprindelige mening.

Udviklingen af fosteret i livmoderen er kun overfladisk beskrevet, selvom beskrivelsen er helt præcis, de simple ord der bruges refererer eksakt til de fundamentale stadier i fosterets vækst. Vi læser følgende, i sura *Al Mu'minun* (23:14)

Vi skabte noget, der hænger ved en tygget klump af kød og vi skabte af dette kød knogler, vi dækkede knoglerne med intakt kød, derefter udviklede vi fra dette en ny skabning, derfor Ær Allah, den perfekte skaber.

Udtrykket "tygget kød" (*mudga*) svarer nøjagtigt til udseendet af fosteret på et af staderne i dets udvikling. Det er kendt at knoglerne udvikles i denne masse og at de derefter dækkes af muskler, dette er betydningen af intakt kød (*lahm*).

Fosteret gennemgår et stade hvor nogle lemmer er i proportion og andre ikke, med det der senere bliver til individet, måske er det meningen med verset i sura *Al Hajj* (22:5)

Vi skabte dig af støv, derefter af sæd, derefter skabte vi noget der hænger

Senere finder vi en reference, i sura *Al Sajda* (32:9), til fremkomsten af sanserne og de indre organer.

Gud, udnævnte for dig høresansen, synet og de indre organer

Intet af dette modsiges af vor tids viden.

QURÁZEN OG BIBLEN

Vi har nu nået frem til vort sidste emne, konfrontationen mellem emner omtalt i Qurázen, der også er omtalt i Biblen.

Vi har allerede fået glimt af problemstillingen da vi diskuterede skabelsen. Tidligere understregede jeg den perfekte enighed imellem moderne videnskab og vers i Qurázen og påviste at Biblens overlevering indeholder erklæringer der er videnskabeligt uacceptable. Dette kommer ikke som nogen overraskelse når vi ved at den store overlevering om skabelsen, der findes i Biblen er resultatet af arbejde udført af præster der levede i det sjette århundrede før Kristus derfra begrebet "sacerdotal" overlevering. Det ser ud som om at dette tema blev undfanget, som en nødvendighed, i forbindelse med prædikener brugt til at overbevise folk om, at observere sabbatten. Denne overlevering var konstrueret med et specifikt formål for øje, og som fader de Vaux (tidligere forstander for Jerusalems Bibel Skole) har beskrevet, som værende essentiel legalistisk i karakter.

Biblen indeholder også en meget kortere og ældre variant, kendt som Yahvist versionen der beskriver skabelsen fra en helt anden synsvinkel. Begge stammer fra første Mosebog som Moses anses at være forfatteren til, desværre har den tekst vi besidder i dag undergået mange forandringer. Den sacerdotale overlevering af første Mosebog er kendt for sine snurrige stamtræer, som ingen tager alvorligt. Desuagtet så har både Matheus og Lukas brugt dem, omtrent ordret, i deres evangelier, når de beskriver Jesus stamtræ.

Matheus går tilbage til Abraham og Lukas tilbage til Adam. Disse skrivelser er alle videnskabelige uacceptable, idet de angiver en tid for jordens alder og for tilsynekomsten af mennesket på jorden, som er ude af takt med hvad videnskaben har etableret som fakta. Quránen på den anden side er fri for data af den slags.

Tidligere, bemærkede vi hvordan Quránen harmonerer med moderne generelle ideer om skabelsen af universet, hvorimod Biblen står i kontrast til disse, allegorien om det oprindelige hav er ikke holdbar, ej heller er historien om lysets skabelse på den første dag, før eksistensen af stjernerne der producerer lyset, eksistensen af aftenen og morgenen før skabelsen af Jorden, skabelsen af Jorden på den tredje dag, før skabelsen af solen på den fjerde dag, fremkomsten af dyrene på jorden efter fremkomsten af luftens fugle på den femte dag; selvom de førstnævnte kom først, alle disse erklæringer er resultater af ideer fremherskende på den tid teksterne blev skrevet på og kan ikke tilskrives nogen anden mening.

Stamtavlerne i Biblen, der danner grundlaget for den Jødiske kalender viser at verden i dag er 5758 år gammel, er umulige at acceptere. Vort solsystem er mere end 4,5 milliarder år gammelt og tilsynekomsten på jorden af mennesket, som vi kender det i dag skal estimeres i titusinde af år, hvis ikke længere. Det er af største betydning, at notere sig at Quránen ikke indeholder nogen tidsfastsættelse eller datoer og at tids fastsættelserne er specifikke for den Bibelske tekst.

Der er findes et andet sekundært emne, af stor betydning, for vor sammenligning mellem Biblen og Quránen, syndfloden. Faktisk er Biblens overlevering en fusion af to forskellige beskrivelser. Biblen taler om en universel oversvømmelse og angiver perioden til cirka 300 år før Abraham. I forhold til det vi ved om Abraham indicerer denne tidsangivelse, at en universel katastrofe fandt sted i det 21 eller det 22 århundrede før Kristus, dette er ikke holdbart sammenholdt med de accepterede historiske data.

Hvordan kan vi acceptere at en universal katastrofe i det 21 århundrede, ødelagde en hel civilisation, når vi ved at denne periode korresponderer med, perioden lige før Det Midterste Rige, cirka på samme tid , som den første mellem-periode førend det 11te dynasti.

Ingen af de foregående erklæringer kan accepteres af den moderne videnskab. På baggrund af dette synspunkt bliver det muligt at måle den kløft der adskiller Biblen's overlevering fra Quránen's. I modsætning til Biblen, handler den overlevering der er findes i Quránen om en naturkatastrofe begrænset alene til Noah's eget folk. De blev straffede for deres synder, som andre ugudelige folk er blevet det før dem, Quránen daterer ikke denne katastrofe. Der findes hverken arkæologiske eller historiske indvendinger imod denne overlevering.

Et tredje uhyre vigtigt emne anvendeligt til sammenligning, er historien om Moses og herunder specielt udvandringen af Hebræerne fra Ægypten. Her er det kun muligt at give et komprimeret resumé, emnet er mere udførligt beskrevet i min bog. Jeg har noteret de punkter hvor Biblen og Quránen er i overensstemmelse og hvor de er uenige og på et par punkter har jeg fundet passager hvor de komplimenterer hinanden.

Blandt de mange hypoteser om den placering udvandringen fra Ægypten bør indtage i historien, har jeg konkluderet at den mest sandsynlige er den teori der gør Merneptah til Ramses den 2's efterfølger, Ramses den 2 var farao da udvandringen fra Ægypten fandt sted. Konfrontationen mellem oplysningerne i de hellige skrifter og arkæologiske data taler stærkt for denne hypotese. Jeg er beæret over at kunne sige at Biblens oplysninger bidrager med væsentlige beviser der gør det muligt at placere Moses i faraonernes historie, Moses blev født under Ramses den 2's regeringstid.

De medicinske studier af Merneptah's mumie har yderligere bidraget med nyttig information om de mulige årsager til Merneptah's død.

Det faktum at vi i dag besidder mumien af denne farao, der som hvis vi skal være helt præcise blev fundet i 1898, er af afgørende betydning. Biblen noterer at han blev opslugt i havet, men giver ingen detaljer om hvad der derefter skete med kroppen. Quránen, i sura *Yunus* (10:92), oplyser at farao's krop, selvom at han var evigt fordømt, ville blive frelst fra vandet.

På denne dag bevarer vi din (døde) krop, således bliver du et tegn for alle kommende generationer, sandelig, mange agter ikke på vore tegn

Den medicinske eksamination af dette mumie har vist at denne krop ikke kan have opholdt sig længe i vand. Igen, konfrontationen mellem Quránens overlevering og nye videnskabelige data giver ikke den ringeste grund til kommentar set fra et videnskabeligt synspunkt.

Det gamle testamente udgør en samling litterære arbejder, produceret over en periode på 9 århundreder, der senere er blevet ændrede mange gange.

Menneskets rolle i sammensætningen af den Bibelske tekst kan desværre ikke overses.

Åbenbaringen, som den findes i Quránen, har en baggrund, der er radikalt anderledes, fra det øjeblik den første kommunikation fandt sted, blev versene og kapitlerne lært udenad og skrevet ned, mens Muhammad levede. På denne baggrund findes der intet problem med oprindelsen og ægtheden af denne overlevering.

En objektiv eksaminering, med brug af de nyeste videnskabelige metoder, fører til anerkendelsen af sammenfaldet mellem Qurán på den ene side og videnskaben på den anden, og som den trofaste læser ikke har kunnet undgå at bemærke, så har jeg tidligere, ved flere lejligheder understreget disse overensstemmelser.

Disse overensstemmelser tvinger os til at acceptere at intet menneske på Muhammad's tid kunne have forfattet Quránen med baggrund i den viden, der var tilgængelig på den tid. Sådanne konklusioner er hvad der giver Quránen sin unikke placering, og tvinger den empiriske videnskabsmand til at acceptere sin inkapacitet med hensyn til at fortolke Quránen ud fra en materialistisk tankegang alene.

ÅBENBARINGENS LYS

Introduktion

Hvad er liv ?

Menneskets eksistens i denne verden og skabelsen af hele universet er ikke et uheld eller et udslag af tilfældige hændelser. Dette univers og ethvert atom i det, manifesterer og leder os frem til at realisere en kærlig, barmhjertig og almægtig skaber. Uden skaberen ville intet eksistere. Enhver sjæl ved at den eksisterer og at denne eksistens er afhængig af skaberen, sjælen ved med sikkerhed at den ikke har skabt sig selv, derfor er det vor pligt at kende vor herre, Gud.

Mennesket

Mennesket er en enestående skabning Gud har etableret mennesket, som sin repræsentant eller stedfortræder, til at herske over alle andre skabninger, han er blevet givet evnen til at ræsonnere hvilket adskiller ham fra alle andre dyr, Profeten har sagt " *Gud har ikke skabt noget bedre end fornuften eller noget mere perfekt eller mere smukt.* "

Sammen med evnen til at diskriminere og evnen til at skelne, har mennesket fået en fri vilje til at vælge en livsvej værdig i forhold til positionen som Gud's repræsentant eller til at falde lavere end det laveste af dyrene. Mennesket bliver født rent og syndsrit. Han er blevet givet sin frie vilje til at gøre gode gerninger med eller til at føre et syndefuldt liv.

Guddommelig vejledning

Gud, ud fra sin endeløse kærlighed og barmhjertighed, har ikke efterladt mennesket i uvidenhed kun med mulighed for finde den rette vej ved erfaringens hjælp alene. Gud har givet os Guddommelig vejledning der anviser kriterierne for sandhed samt giver oplysning om realiteten af vor eksistens i denne verden og i den næste.

Åbenbaringerne

Siden menneskets tilsynekomst på jorden har Gud sendt sine profeter for at forkynde sin åbenbaring og invitere til sand fred og lydighed, til den eneste Gud, dette er ISLAM. Dette budskab er overleveret til generation efter generation gennem de forskellige profeter, der alle inviterede menneskeheden til at følge samme vej. Desværre er alle de tidligere budskaber ødelagt eller forandrede af de efterfølgende generationer, og som et resultat af dette blev den rene lære forurenet med myter, overtro, afgudsdyrkelse samt irrationelle filosofiske overvejelser. Gud's egen religion gik tabt i en overflod af forskellige menneskeskabte religioner.

Menneskets historie er en krønike om menneskets driven mellem lys og mørke, Sandheden er, også, at Gud i sin uendelige kærlighed ikke har forladt os.

Den sidste åbenbaring

Da mennesket var sunket ned i dybet af uvidenhed, sendte Gud sin sidste budbringer, Profeten Muhammad, må Allahs fred være med ham, for at oplyse menneskeheden. Åbenbaringen, Quránen, som Muhammad bragte, er den sidste og ultimative kilde til vejledning for mennesker.

KRITERIER FOR SANDHED

Hvordan kan vi vide at en åbenbaring som Quránen er Guds ord ?, de følgende kriterier hjælper os til at differentiere :

1. **Rationel visdom**, eftersom Gud har givet os intellektet er det vor pligt at bruge vor evne til at diskriminere, til hele tiden at vurdere, skelne mellem sandt og falskt. Sand åbenbaring fra Gud er rationel og kan forstås af alle, uden forudfattede meninger.
2. **Perfektion**, Gud alene er perfekt, derfor er hans åbenbaringer perfekte og præcise, fri for fejl og udeladelser. En sand overlevering modsiger ikke sig selv.
3. **Ingen myter eller overtro**, åbenbaring fra Gud indeholder ikke myter eller overtro, nedgør Gud eller menneskers værdighed.
4. **Videnskabelig**, Gud er skaberen af al viden, derfor er åbenbaringen i overensstemmelse med videnskaben og kan modstå den videnskabelige udfordring til alle tider.
5. **Profeti**, Gud kender fortiden, nutiden og fremtiden. Derfor vil alle hans profetier i åbenbaringen blive opfyldt som profeteret.
6. **Kan ikke kopieres af mennesker**, sand åbenbaring er fejlfri og kan ikke imiteres af mennesket. Guds åbenbaring er et levende mirakel, en åben bog udfordrende hele menneskehedens til at se og prøve selv.

Kære læser

Mennesket er ikke tvunget til at acceptere sandheden, men det er bestemt en skam, hvis et menneske mangler interesse i at søge efter den. Islam viser at Gud har givet mennesket tanken og derfor forventer, at vi overvejer og tænker over livet objektivt og systematisk, at reflektere, stille spørgsmål og reflektere igen.

Ingen har ret til at presse dig til at tage en hastig beslutning om at acceptere Islam. For Islam lærer os at mennesket har frihed til selv at vælge. Selv når mennesket står ansigt til ansigt med sandheden er det ikke tvunget til at acceptere den.

Før du begynder at danne dig en opfattelse af Islam skal du spørge dig selv om den viden du allerede besidder er tilstrækkelig ?, samt spørge om den viden du har, er opnået via ikke muslimske 3 parts kilder ?, som muligvis kun har været udsatte for glimt af Islamiske informationer og endnu mangler, at ræsonnere objektivt og systematisk.

Er det er korrekt ?, at danne sig en mening om en ret mad, kun ud fra at have hørt om denne ret fra andre, som muligvis ikke selv, endnu, har smagt den omtalte ret. Der er derfor gode grunde til at fremhæve, at det er dit eget ansvar at søge oplysninger om Islam fra pålidelige kilder og ikke alene smage, men også fordøje, før du danner din egen mening.

Dette er den intellektuelle vej til Islam.

Det er op til dig at tage det næste skridt. Når du tager dit skridt, kan du være sikker på at i Islam vil din ret til valgfrihed og friheden til fortsat at tænke frit blive respekteret, ethvert menneske har denne af Gud givne frie vilje. Ingen har ret til at tage din frie vilje fra dig og tvinge dig til, at overgive den til Gud. Kun du alene kan tage en sådan beslutning.

Må din intellektuelle rejse til sandheden blive fyldt med lærdom og lys

AMIN

**INTERNATIONAL ISLAMIC
PUBLISHING HOUSE**